

UZASADNIENIE

	Sygnatura akt	V K 752/21	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	
1.1.1.	F. G.	W dniu 2 kwietnia 2021 roku w W. przy ul. (...) dokonał naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza Straży Miejskiej mł. str. P. G. podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych, w ten sposób, że uderzył go łokciem w klatkę piersiową oraz podrapał go po dłoniach, to jest przestępstwo z art. 222§1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Pełnienie służby w patrolu zmotoryzowanym, w W., na terenie dzielnicy Ś. 2 kwietnia 2021 r. przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej mł. str. P. G. i mł. isnp. J. K. (1).	zeznania świadka P. G.	9v., 150v.-152	
zeznania świadka J. K. (1)	12v., 152-152v.		

<p>2. Przemieszczanie się przez F. G. na skrzyżowaniu ul. (...) z Al. (...). Nieprzestrzeganie pomimo nakazów obowiązku zakrywania ust i nosa obowiązujących w czasie pandemii covid-19 - brak nałożonej maseczki na części twarzy.</p>	<p>zeznania świadka P. G.</p>	<p>9v., 150v.-152</p>	
<p>zeznania świadka J. K. (1)</p>	<p>12v., 152-152v.</p>		
<p>3. Zwrócenie z samochodu dwukrotnie uwagi przez P. G. na konieczność noszenia maseczki. Zlekceważenie przez F. G. uwagi strażnika miejskiego.</p>	<p>zeznania świadka P. G.</p>	<p>9v., 150v.-152</p>	
<p>zeznania świadka J. K. (1)</p>	<p>12v., 152-152v.</p>		
<p>4. Opuszczenie radiowozu przez P. G. celem interwencji i podejście do F. G.. Reakcja oskarżonego w postaci uderzenia łokciem w klatkę piersiową strażnika miejskiego. Z uwagi na zachowanie oskarżonego podjęcie przez P. G. próby obezwładnienia M. G.. P. J. K. (1) do mężczyzn, dalsza agresywna postawa oskarżonego, stawianie przez niego czynnego oporu wobec czynności funkcjonariusza P. G., podrapanie go po dłoniach.</p>	<p>zeznania świadka P. G.</p>	<p>9v., 150v.-152</p>	

zeznania świadka J. K. (1)	12v., 152-152v.		
zeznania świadka P. S.	15v., 152v.		
zeznania świadka G. I.	39v.-40, 153		
protokół zatrzymania osoby	3		
5. Wezwanie na miejsce patrolu Policji w składzie: st. sierż. P. S. i st. post. G. I..	zeznania świadka P. G.	9v., 150v.-152	
zeznania świadka J. K. (1)	12v., 152-152v.		
zeznania świadka P. S.	15v., 152v.		
zeznania świadka G. I.	39v.-40, 153		
7. U F. G. nie stwierdzono choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, nie rozpoznano innym zakłóceń czynności psychicznych wpływających na ocenę jego poczytalności tempore criminis. Stan psychiczny oskarżonego nie znosił ani nie ograniczał u niego zdolności rozpoznania	opinia biegłych psychiatrów G. N. i J. K. (2) oraz psychologa M. Ż.	136-141	

znaczenia czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem.			
8. F. G. był uprzednio karany.	informacja z Krajowego Rejestru Karnego	90-91	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	
1.2.1.	F. G.	W dniu 2 kwietnia 2021 roku w W. przy ul. (...) dokonał naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza Straży Miejskiej mł. str. P. G. podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że uderzył go łokciem w klatkę piersiową oraz podrapał go po dłoniach, to jest przestępstwo z art. 222§1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nienaruszenie nietykalności cielesnej strażnika miejskiego P. G.. Obrona przed działaniami funkcjonariuszy Straży Miejskiej.	wyjaśnienia oskarżonego M. G.	150v.151, 30	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka P. G.	<ul style="list-style-type: none"> - konsekwentne, spójne, logiczne, znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, - podejmujący czynności w związku z swoimi kompetencjami, - osoba obca dla oskarżonego, nie mająca żadnego motywu by zeznawać w sposób nieobiektywny i niezgodny z prawdą, - jako funkcjonariusz Straży Miejskiej podawał jedynie informacje, które stwierdził osobiście i naocznie wykonując czynności służbowe, w których bezpośrednio uczestniczył - korespondujące z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie wzajemnie się uzupełniające z zeznaniami świadków: J. K. (1), P. S. i G. I. 	
zeznania świadka J. K. (1)	<ul style="list-style-type: none"> - jasne i logiczne, - przedstawiają jedynie fakty zaobserwowane przez świadka bez elementów mających wpłynąć korzystnie bądź niekorzystnie na sytuację oskarżonego, - świadek obcy dla oskarżonego, nie miał 		

	<p>osobistego interesu w rozstrzygnięciu sprawy,</p> <p>- korelujące z pozostałymi dowodami, w tym przede wszystkim z zeznaniami świadka P. G. a także zeznaniami świadków P. S. i G. I., tworząc pełny obraz zdarzenia,</p>	
zeznania świadka P. S.	<p>- uzupełniają się i korelują z dowodami wskazanymi powyżej,</p> <p>- spójne, rzeczowe, mające za przedmiot okoliczności związane z wykonywanymi przez świadka obowiązkami służbowymi wsparte dowodami o charakterze materialnym.</p> <p>- świadek obcy dla oskarżonego, brak prywatnego interesu w rozstrzygnięciu sprawy,</p>	
zeznania świadka G. I.	jak wyżej	
protokół zatrzymania osoby	<p>- sporządzony przez osobę uprawnioną w toku prowadzonego postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego,</p> <p>- niekwestionowany przez strony,</p>	
opinia biegłych psychiatrów G. N. i J. K. (2) oraz psychologa M. Ż.	<p>- jasna, pełna, niezawierająca sprzeczności,</p> <p>- należyście uzasadniona,</p>	

	<ul style="list-style-type: none"> - oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, - niekwestionowana przez strony, 		
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	<ul style="list-style-type: none"> - dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego działania, - niekwestionowany przez strony. 		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego M. G.	<ul style="list-style-type: none"> - stanowiące jedynie wynik budowania korzystnej dla siebie linii obrony mającej służyć do uchronienia siebie przed odpowiedzialnością karną, - brak potwierdzenia w innych dowodach, - każda osoba wobec której podejmowane są czynności funkcjonariusza publicznego musi im się poddać, ponieważ tak stanowią przepisy, - zachowanie oskarżanego (choć w czasie orzekania) mógłby wskazywać, że miał rację odnośnie braku maseczki na twarzy, 	

		nie zmienia w żaden sposób faktu, że powinien poddać się czynności podjętej przez właściwych funkcjonariuszy, kompetentnych i umocowanych do przeprowadzenia czynności wobec jego osoby.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	F. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo określone w art. 222§1 kk polega na naruszeniu nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Przedmiotem ochrony omawianego przepisu jest nietykalność cielesna funkcjonariusza publicznego oraz powaga reprezentowanego przez niego urzędu i niezakłócona realizacja zadań związanych z pełnioną funkcją. Chodzi więc nie tylko o przeciwdziałanie			

powstaniu uszczerbku na ciele i zdrowiu funkcjonariusza, ale już samo zagrożenie dla toku wykonywania czynności służbowych, co ma na celu poszanowania określonej instytucji w imieniu, której działa funkcjonariusz. Do znamion strony przedmiotowej omawianego występku należy naruszenie nietykalności funkcjonariusza w jakikolwiek sposób. Należy zauważyć iż naruszeniem nietykalności cielesnej zdaje się być każde bezprawne dotknięcie innej osoby czy inny krzywdzący kontakt. Wchodzą tu w grę wszelkie kontakty fizyczne, które są obraźliwe, kłopotliwe, czy po prostu niepożądane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z wywołaniem bólu, jednakże musi być ono fizyczne, tzn. atak musi napotkać ciało pokrzywdzonego. Z naruszeniem nietykalności cielesnej funkcjonariusza mamy zatem do czynienia w sytuacji przytrzymania, popychania bądź szarpania.

Naruszenie nietykalności funkcjonariusza jest przestępstwem umyślnym, które może być popełnione w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym, co oznacza, że sprawca co najmniej

przewiduje, że jego działanie nakierowane jest na funkcjonariusza publicznego i na to się godzi. Dla bytu omawianego przestępstwa nie jest natomiast istotny rodzaj motywu kierującego sprawcą, np. zemsta za podjętą niekorzystną dla sprawcy czynność, dążenie do przeszkodzenia funkcjonariuszowi w wykonaniu czynności służbowej. Wskazać należy, że naruszenie nietykalności funkcjonariusza musi nastąpić podczas i w związku z wykonywaniem jego obowiązków służbowych. Czynność służbowa będzie zaś z reguły tą czynnością, do której przeprowadzenia kompetentny jest funkcjonariusz publiczny. Podkreślenia wymaga, że bez znaczenia jest też charakter prawnych czynności służbowych. Definicję funkcjonariusza publicznego zawiera zaś art. 115§13 pkt 7 k.k. Do tej grupy zaliczyć należy funkcjonariusza organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego. Funkcjonariuszami powołanymi do ochrony bezpieczeństwa publicznego są zaś m. in. funkcjonariusze Policji i Straży Miejskiej.

P. G. był funkcjonariuszem Straży Miejskiej pełniącym służbę, w trakcie której

podjął czynności wobec F. G. zainicjowane jego zachowaniem. niezgodnym z obowiązującymi przepisami. Oskarżony nie posiadał maseczki i mimo zwrócenia mu uwagi nie reagował na dalsze polecenie zatrzymania się, nie dając jakiegokolwiek posłuchu wobec reprezentantów służb miejskich, jego stosunek był negatywny i lekceważący. Następnie oskarżony, będąc złapanym przez funkcjonariusza za rękę celem podjęcia wobec niego interwencji, zaczął przejawiać agresję fizyczną. Użył wobec funkcjonariusza P. G. przemocy fizycznej w ten sposób, że uderzył go łokciem w klatkę piersiową, oczywistym jest, że w ten sposób naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza, który w ramach swoich uprawnień i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych podejmował czynność wobec oskarżonego. F. G. działał z zamiarem bezpośrednim popełnienia przypisanego mu zachowania w postaci uderzenia. Miał pełną świadomość, że zaatakowana przez niego osoba jest funkcjonariuszem Straży Miejskiej wykonującym czynności służbowe, albowiem funkcjonariusz był umundurowany,

uprzednio zwracał uwagę
oskarżonemu z
oznakowanego radiowozu.
Oskarżony podczas
prowadzonych wobec
niego czynności dopuścił
się zachowania
polegającego na stawianiu
oporu oraz działań
utrudniających jego
zatrzymanie, podczas
którego podrapał
funkcjonariusza P. G. po
dłoniach, co stanowiło
naruszenie nietykalności
cielesnej funkcjonariusza.
Oskarżony F. G. w
ferworze szamotaniny
z pokrzywdzonym, ale
już po przystąpieniu
przez pokrzywdzonego do
interwencji, działał w
zamiarze ewentualnym
naruszenia nietykalności
cielesnej interweniującego
funkcjonariusza Straży
Miejskiej podczas
pełnienia obowiązków
służbowych, przewidując
możliwość zaistnienia
skutku w postaci
naruszenia nietykalności
cielesnej interweniującego
funkcjonariusza Straży
Miejskiej podczas
pełnienia obowiązków
służbowych jako
następstwa swojego
działania i godząc się
na taką ewentualność.
Przemawia za tym
świadomość oskarżonego,
że osobą, która przystąpiła
do jego obezwładnienia
był strażnik miejski,
nadto wskazują na to
okoliczności zdarzenia,
jego dynamika oraz brak
jakiegokolwiek
podporządkowania się

służbom mundurowym i zaniechania dalszego przeciwstawiania aż do momentu całkowitego udaremnienia oporu oskarżonego. Nie sposób uznać, aby zachowanie oskarżonego było wywołane niewłaściwym zachowaniem funkcjonariuszy, ich zeznania wskazują, że użycie chwytów obezwładniających było uzasadnione zachowaniem oskarżonego. Strażnicy wskazywali, że nie wykonywał on poleceń, szarpał się, wyrywał, machał rękami celem uniemożliwienia jego zatrzymania. Sam zaś fakt, że oskarżony odniósł określone obrażenia nie dowodzi bezzasadności postawionego zarzutu ,albowiem były one wynikiem wyłącznie jego własnych działań tj. utrudniania ujęcia.

W czasie orzekania obowiązywała ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, wobec czego, zgodnie z art. 4§1 kk, zastosowano ustawę obowiązującą poprzednio, jako względniejszą dla sprawcy.

4. **KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i**

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
F. G.	I	I	<p>Przy wymiarze kary sąd uwzględnił stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu, które uznał za znaczny z uwagi na podjęcie działań wobec funkcjonariusza publicznego, który zobowiązany jest do wykonywania swoich czynności nakazanych przepisami prawa. W tym zakresie uwzględnił motywację sprawcy, która sprowadzała się do wyrażenia jawnej dezaprobaty wobec obowiązujących nakazów i pracy strażników miejskich, wyładowania agresji z powodu podjęcia interwencji. Sąd miał na uwadze także rodzaj dobra naruszonego w wyniku popełnienia czynu dobra - oskarżony skierował swoje zachowanie przeciwko funkcjonariuszowi Straży Miejskiej w trakcie czynności podjętych w związku z pełnioną służbą. Podkreślenia wymaga, że funkcjonariusze Straży Miejskiej w związku z powołaniem ich do ochrony porządku prawnego, bez znaczenia czy oskarżony akceptuje konkretny rodzaj służby mundurowej, czy też nie, korzystają ze wzmożonej</p>

ochrony prawnej, albowiem ich działania prowadzą do ochrony ustalonego porządku prawnego. Osoby te chroniąc porządek prawny, chronią de facto interes państwa, czy ogółu obywateli. Dopuszczenie do możliwości atakowania takiego funkcjonariusza niezależnie od

sposobu, czy to słownie, czy poprzez naruszenie jego nietykalności cielesnej, anarchizuje wypracowany porządek prawny. Atak na funkcjonariuszy Straży Miejskiej spotyka się z reakcją karnoprawną i co do zasady jest to czyn szkodliwy społecznie, albowiem w wyniku niego wytwarza się brak poszanowania nie tylko dla innego człowieka, ale dla funkcjonariusza publicznego stojącego na straży ustanowionych norm prawnych, a co za tym idzie uderza również w tenże porządek. Przedmiotowe zdarzenie nie miało takiego charakteru, aby zasadna była reakcja wobec strażnika miejskiego, a co za tym idzie w jakikolwiek sposób usprawiedliwiła zachowanie oskarżonego. W pełni zasadnym jest zatem uznanie, że oskarżony działał w pełni świadomie i wiedział co robi i jakie są tego konsekwencje. Niemniej należało uznać, że oskarżony działał nagle, a

jego czyn nie był do końca przemyślany, wynikał z przebiegu sytuacji i reakcji oskarżonego w związku z podjętą interwencją, a następnie jego zatrzymaniem, co spowodowało cały bieg zdarzeń.

Sąd nie dopatrył się istotnych okoliczności łagodzących choć wziął pod uwagę, że zachowanie oskarżonego było przypadkiem stosunkowo niewielkiego stopnia oddziaływania na ciało pokrzywdzonego, które nie spowodowały poważniejszych obrażeń ciała poza zadrapaniami. Za okoliczność obciążającą poczytano uprzednią karalność oskarżonego.

Sąd miał także na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, który ma wykształcenie średnie, jest zatrudniony jako pracownik hali, osiąga dochód miesięczny w wysokości ok 3630 zł brutto, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu.

Mając na uwadze powyższe za uzasadnione uznano wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

			<p>Za zastosowaniem tak ukształtowanej sankcji przemawia tak dotychczasowa karalność oraz cel prewencyjny i wychowawczy kary powoduje, że jedynie kara w orzeczonym wymiarze jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i spełni swoje zadania. Zdaniem sądu wymiarzenie w takim przypadku kary niższej byłoby zbyt łagodnym potraktowaniem oskarżonego i sprawiłoby, że kara ta nie spełniłaby swych celów w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, powodując w opinii publicznej przekonanie o bagatelizowaniu przez sąd tego rodzaju przestępstw i pobłażaniu ich sprawcom. Według sądu tak orzeczona kara niesie za sobą cele wychowawcze. Pozwoli oskarżonemu zrozumieć, że popełnione czyny ponosi się odpowiedzialność.</p>
F. G.	III	I	<p>Pokrzywdzony złożył wniosek, wobec czego zastosowanie środka kompensacyjnego było obowiązkowe. Poza tym w ocenie sądu jawi się jako adekwatne i sprawiedliwe zważywszy na charakter czynu przypisanego oskarżonemu, którego postępowanie skutkowało obrażeniami fizycznymi funkcjonariusza publicznego, który</p>

			narażony jest - w związku z wykonywanym zawodem - na podejmowanie wobec niego działań niepożądanych.
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
F. G.	I	I	Oskarżony był zatrzymany w sprawie 2 kwietnia 2021 roku od godziny 12:00 do godziny 16:10.
F. G.	IV	I	Wysokość opłaty dla obrońcy ustanowionej z urzędu ustalono na podstawie art. 618§1 pkt 11 kpk w zw. z §11 ust. 2 pkt 3, § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1800 z późn. zm.) w zw. z §4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801 z późn. zm.) w związku z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 20

		grudnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt SK 78/21.
6. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego i wysokość dochodów oraz orzeczenie w przedmiocie zadośćuczynienia uznano, że istnieją uzasadnione podstawy i zwolniono oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych - na podstawie art. 624§1 kpk.	
7. Podpis		